

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῦτα αἰτήσεις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἐτυποῦτο τὸ φύλλον ἡμῶν, τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης συνήρχοντο εἰς τὸ βουλευτήριον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἵνα ἀποφασίσωσιν ἐὰν δέχωνται ἢ οὐ τοὺς προκαταρκτικούς ὅρους τῆς εἰρήνης καὶ περιβάλλωσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν ὅπως διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Πύλης τοὺς ὅρους τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης. Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ράλλης ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ δι' ἑκτενούς λόγου ἐξέθηκε τὰ γεγονότα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, γνωστὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἐζήτησε δὲ μετὰ ταῦτα νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν ἔχῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Οἱ ἡγήται κομμμάτων ἀπέκρουσαν τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἐπρότειναν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἡ κυβερνήσις ζητοῦσα ψῆφον ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ νὰ ζητήσῃ μόνον τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι πέρατος τῶν διαπραγματεύσεων. Ὁ κ. Ράλλης δὲν ἐπέστη νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν του καὶ ἐγένετο ψηφοφορία καθ' ἣν ἐψήφισαν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη 93 βουλευταὶ μετὰ τῶν ὁποίων καταλέγονται καὶ τινες Θεσσαλοί, 40 ἔδωκαν λευκὰς ψήφους καὶ 38 μόνον ἐψήφισαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν κυβερνήσιν. Ὡς εἶκος κατόπιν τῆς τριαυτῆς ψηφοφορίας, ἡ κυβερνήσις ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν αὐτῆς. Τὴν ἐπομένην ὁ ἀναξὶς καλῶν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ζαΐμην ἀνέθηκεν αὐτῷ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως· ἐδίστασεν ὁ κ. Ζαΐμης καὶ ἔδωκε μετὰ πολλὰς παροτρύνσεις τοῦ Βασιλέως καὶ φίλων βουλευτῶν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολήν.

Δὲν ἐξετάζομεν νῦν τὰ αἰτία τῆς πτώσεως Κυβερνήσεως Ράλλη οὔτε ἐὰν αὕτη ἀνελθοῦσα εἰς τὴν ἀρχὴν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτελέσῃ ὅσα πρὸ τῆς ἀνόδου αὐτῆς ὑπέσχετο. Στραφόμεθα μόνον πρὸς ἐκείνους, οἵτινες προὐκάλεσαν τὴν πτώσιν καὶ θαυμάζομεν τὴν ἀπάθειαν τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν· ἐκπλησσομένη ἰδίως δι' ἐκείνους ἐκ τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὰς κορδονικὰς ὑποχρεώσεις. Δὲν λέγομεν ὅτι ἔδει νὰ συνταχθῶσι μετὰ τῆς κυβερνητικῆς μερίδος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κ. Ράλλη, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παραμείνωσι πλησίον τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκείνου ὅστις ἐν τῇ συνειδήσει ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους θεωρεῖται παραίτιος τῆς συμφορᾶς τοῦ ἔθνους. Πιθανὸν ὅ κ. Δηλιγιάννης νὰ ἀποδείξῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ὅτι οὐχὶ αὐτὸς ἀλλ' ἄλλοι ἐπέφερον τὰς συμφορὰς καὶ τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ ἔθνους· θὰ ταχθῶμεν τότε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν νὰ τὸν χαρακτηρήσωμεν ὅπως καὶ ἄλλοι ἐπράξαμεν. Μέχρις οὗτο ὅμως ἀνατεῖλῃ ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς Θεσσαλοὺς βουλευτὰς νὰ στρατοπεδεύωσιν εἰς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἐνῶ αἱ ἐπαρχίαι αὐτῶν καταδυναστεύονται καὶ παριστῶσι θέαμα ἐλαινὸν τῆς ἀσυνεσίας τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν.

Ἐπίσης μέχρις οὗτο ἀνατεῖλῃ ἡ ποθητὴ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐθνικῆς κατάρας τῶν Ἡπειρωτῶν, τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Θεσσαλῶν, δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὴν ἐξουσίαν, καὶ νὰ ἐπαγγέλλεται ὅτι θὰ σώσῃ τὸ ἔθνος καὶ νὰ διακηρύττῃ ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῆς κυβερνήσεως Ράλλη ὁ μόνος ὅστις ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς περιπλοκάς αὐτῆς θὰ ἀναφανῶσι κατὰ τὴν σύναψιν τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης, ἦτο αὐτός. Τὸ ἔθνος ἠδύνατο νὰ σώσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ εἰς δόξαν μεθ' ἧς νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του, πρὶν ὁ ἔχθρος ὑπερφαλαγγίσῃ εἰς Μάτι τὸν ἑλληνικὸν στρατόν, πρὶν πέσῃ ἡ Ἀδριασσά· ἀντὶ νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὸν Διάδοχον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ στείλῃ ἐπικουρίαν χιλίων ἔτι ἀνδρῶν, ἔπρεπε νὰ καλέσῃ τὰς πέντε ἡλικίας, ὥς ἐκάλεσεν εἰς τὰ ὅπλα κατόπιν ἐορτῆς καὶ ὅτε πλέον ἦτο ἀργά. Δὲν ἀρνούμεθα τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρός· ἀλλ' ἀτυχῶς αὕτη συνεδέθη μετὰ ὁλεθρίων περιστάσεων διὰ τὸ ἔθνος· εἴτε εἰς τὸ 1886 ἀποβλήσωμεν, εἴτε εἰς τὸ 1897 τὸ αὐτὸ θὰ συνάγωμεν ἀποτελεσμα. Δὲν κατελεγόμεθα δὲ μετὰ τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἦ διότι ἤλπιζον νὰ γίνωσιν ὑπουργοὶ ἢ διότι εἶχον ὑπὸ κατηγόριαν ἀδελφούς ἀξιωματικούς ἢ ἄλλα συμφέροντα ὅπως ἀποκρύψωμεν τὰ αἰσθήματα ἅτινα διαχωρίζουσιν ἡμᾶς καὶ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐὰν σήμερον τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ ὄργανον διαλαλεῖ ὅτι κατεψήφισεν τὸν Ράλλον διότι ἤθελε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸ ἔθνος τὸν ἑλεγχον, οὐδεμίαν δίδομεν προσοχήν, διότι ταῦτα εἶνε τεχνάσματα ἅτινα δὲν ἀρμόζουσιν εἰς τὴν ἐγνωσμένην ὀξύνοϊαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πιθανὸν νὰ πιστεύσωσιν εἰς ταῦτα οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἐκλογεῖς. Ἄλλ' ἡμεῖς ποτὲ δὲν θὰ δώσωμεν πίστιν ὅπως δὲν ἐπιστεύσαμεν καὶ κατὰ τὸ 1886 ὅτε ἔλεγον ὅτι ὁ ἀνείμνηστος Τρικούρης ἐπροδῶσε τὴν πολιτικὴν του. Τώρα ὁ Τρικούρης ἀπέθανεν καὶ δὲν θὰ ἀκούσῃ πλέον ὁμοίας μοιρᾶς. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅστις ἐξηπατήθη τότε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ ὁμοίας δημοκρατίας. Ἄς ἐκλέξῃ ἄλλον τρόπον ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Δηλιγιάννης μᾶλλον ἀρμόζοντα, ἢ κάλλιον, ἐὰν θέλῃ νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα του, ὥς ἀπόσχῃ τῆς ἐνεργοῦ ἀναμίξεώς του ἐν τῇ πολιτικῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ οὕτω θὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ λαὸς θὰ κρίνῃ τίς ὁ ἐνοχος τῆς αἰσχρᾶς καμφοδίας.

Ἀνεπηρέαστος δὲ δεῖν νὰ μείνῃ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ἡ νέα Κυβέρνησις ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀγάγῃ εἰς πέρας τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης. Ὁ κ. Ζαΐμης πρώτην φοράν ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ προεικάζωμεν ὁποῖα ἐστει, μετὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης, μέριμνα αὐτοῦ πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους ἔχει συνυπουργοὺς διακριθέντας διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἔχει τὸν ἥρωα ποῦ Βελεστίνου, ἔχει τὸν δικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἀνδρὰ πολυπειρον, καὶ δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὸ σαθρὸν κύκλωμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἀνοικοδομήσῃ νέον πρὸς τὸ ὁποῖον πάλιν νὰ ἀτενίσῃ ὁ ἑλληνισμός.

Θέλῃσις μόνον ἀπαιτεῖται. Ὁ ἑλληνισμός δὲν ἀπεθαρρύνεται ὅταν ἴδῃ νέαν ὁδὸν τεμνομένην καὶ ἄλλον σύστημα διαγραφόμενον.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης ἀπασχολεῖ ὁλοκλήρον τὴν Ἡπειρον καὶ ἐνδιέφερε τόσον τοὺς Χριστιανούς ὅσον καὶ τοὺς Ὀθωμανοὺς διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς ἠκούσθη ἡ δημοσιευθεῖσα κοινοποίησις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὅτι ἐληξεν πλέον ὁ καταστρεπτικὸς ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος· Χριστιανοὶ καὶ Ὀθωμανοὶ ἀνεκουφίσθησαν καὶ ἀναμένουν πότε νὰ ἐπαναληφθοῦν ἐπισήμως αἱ σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν, ἵνα οὕτω ἐπέλθῃ τάξις τις εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις. Ἀληθῶς τοιοῦτος πόλεμος ὁλέθριος διὰ τὸν Ἑλληνισμόν δὲν δύναται νὰ μὴ ἐπιδράσῃ ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν κυβερνητῶν τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας. Μικρὸν Κράτος ὡς ἡ Ἑλλὰς εἶνε θαῦμα πῶς ἐτόλμησε νὰ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τῆς πανισχύρου Τουρκίας, ἣν μετὰ πολλοῦ κόπου κατάρθωσε νὰ καταβάλῃ ἡ Ρωσσία καὶ ἀφοῦ ὑπέστη πολλὰς ἡττας καὶ μεγάλην φθορὰν τοῦ γενναίου αὐτῆς στρατεύματος. Ἐπαυξάνει δὲ τὴν ἐκπληξίν ταύτην πρὸς τὸ τόλμημα τῆς Ἑλλάδος ἡ παντελής ἐρημία ἀνδρῶν δυναμένων νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου ἀγῶνος καὶ νὰ συντάξωσι τὸ Κράτος ὡς εἶόν τε ἀξιομαχόν. Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις τὰς ὁποίας ἐπαρουσίασεν ὁ ἑλληνικὸς πόλεμος οἱ Τούρκοι δὲν εἶνε καὶ πολὺ ὑπερήφανοι. Γνωρίζουν κάλλιστα ὅτι ἐξεστράτευσαν 200 χιλ. πολυπείροι στρατιῶται καὶ καλῶς συντεταγμένοι μετὰ γερμανοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἐπιτελεῖα ἄριστα κατηρημένα κατὰ 50 χιλ. Ἑλλήνων.

Καὶ ὅμως τοιοῦτον ὁδηγούντες εἰς τὸν πόλεμον ἀριθμὸν στρατοῦ ἴδρωσαν κυριολεκτικῶς νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ εἰσελθόντες ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς Μαστραπάδες καὶ λοιποὺς ἀνικάνους ἀρχηγούς. Ὅπου ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληνες στρατιῶται μετὰ ἀρχηγούς ικανοὺς ἐθαυμάσθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ὅμιλῶν περὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ δράσεως τοῦ στρατοῦ. Ἐν Ἡπείρῳ ἔχουσιν ἄλλως τὰ πράγματα, διότι ὁ τουρκικὸς στρατὸς καίτοι πολυαριθμότερος ἐτράπη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς ἀτακτον φυγὴν μὴ δυνάμενος νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὸ φονικὸν πῦρ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐδῶ ἐν Ἡπείρῳ ἐλάχιστος γίνεται λόγος περὶ τῆς νίκης τῶν τουρκικῶν ὁπλῶν ἐν Θεσσαλίᾳ. Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ὀθωμανῶν τοιοῦτον ἔχουσιν εἰσέτι φόβον ὥστε δὲν πείθονται περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων. Ἄς εἶνε ἐπικατάρται οἱ ἀρχηγοὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ οἵτινες ἀφῆκαν τὴν Ἡπειρον ὑπόδουλον καὶ ἐνῶ ἠδύνατο νὰ καταλάβωσι τὰ Ἰωάννινα ἔμεινον ἀργοὶ εἰς Φιλιππᾶδα καὶ ἄλλαχοῦ. Ἡ θέσις ἡμῶν θὰ ἦτο ἄλλοιᾳ σήμερον καὶ ἡ Ἑλλὰς αὕτη δὲν θὰ παρίστατο εἰς τὴν οἰκτρὰν ἀνάγκην νὰ ζητῇ πανταχοῦ δάνεια ὅπως δι' αὐτῶν κατορθώσῃ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν τούρκον ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας.

Ἀνυπομῶνως ἀναμένομεν καὶ τὴν ἐκδοσὶν ἱσαδὲ ἀμνηστειῶντος ἀπαντὰς τοὺς λαθόντας μέρος εἰς τὸν πόλεμον, διότι πολλοὶ πραγματικῶς ἐλαβόν μέρος, ἄλλοι δὲ εὐρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι ἐθεωρήθησαν ὡσαύτως κατὰ τὸν νόμον ὡς ἐπαναστάται, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἐργασίας των καὶ τὰ συμφέροντά των καὶ ἐλθῶσιν εἰς Ἡπειρον, ὅπου ἀνευ χρημάτων μένοντες δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους ἡ κυβερνήσις καθ' ἐκάστην ἡῴετο καὶ ἐπολλαπλασιάζειν. Εἶνε δὲ

— Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διέτα-
ξεν ὅπως μετασταθμεύσωσιν εἰς Ἀθήνας ἐκ τοῦ
στρατοπέδου Φθιώτιδος τὸ 1ον καὶ τὸ 7ον σύν-

ταγμα τοῦ πεζικοῦ, τὰ διοικούμενα ὑπὸ τῶν ἀντισυνταγματάρχων κ. κ. Ρούβαλη καὶ Ρέγκλη. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἀπετέλει μέχρι τοῦδε τὰς προφυλακὰς τῆς Ταράτσας, τὸ δὲ ἑβδομον εἶνε ἐστρατοπεδευμένον εἰς τὸν Μῶλον, ἀφοῦ συμμετέσχεν ὅλων τῶν μαχῶν τῆς νικηφόρου ταξιαρχίας τοῦ στρατηγοῦ Σμολέσκη καὶ ὑπέστη τὰς μεγαλειτέρας κατὰ τὸν πόλεμον ἀπωλείας. Τῶν συνταγμάτων τούτων ἡ παρουσία ἦτο ἀναγκαία ὅπως καταταχθῶσιν καὶ ἐκγυμνασθῶσιν ἐν αὐτοῖς οἱ κληρωτοὶ τοῖς ἐφεπείνης ἀπογραφῆς, τῶν ὁποίων ἡ προσέλευσις θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τινὰς ἡμέρας· ἀμφότερα δὲ εἰχον ἀποσπᾶσαι ἀνὰ ἓν τάγμα ἐκ τῶν ἀποτελεσάντων τὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς Κρήτης.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σ. Στρέϊτ προσκλήσας τοὺς τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου παρεκάλεσεν αὐτοὺς ἵνα τῷ μεταβιβάσωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρὸς ὑπογραφὴν μόνον τὰ ἐπείγοντα ἔγγραφα, διότι κατὰ τὰς ἐξ αὐτὰς πρῶτας ἡμέρας θὰ καταγείνη ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ συμβιβασμοῦ ἐφ' ὧν θὰ ἔλθῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς διαπραγματεύσεις.

— Τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον συνελθὼν προχθὲς ἐνέκρινε τρίμηνον ἄδειαν εἰς τὸν διοικητὴν αὐτῆς κ. Στ. Στρέϊτ. διορισθέντα ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀνέθηκε τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῆς Τραπεζίης εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν αὐτῆς κ. Ι. Βαλαωρίτην, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα ἀνέλαβεν ὁ ἀρχαιότερος σύμβουλος κ. Ἀλ. Ἀντωνόπουλος.

— Ὁ κ. Μαυροκορδάτος ἀφικνεῖται σήμερον, ἀναχωρεῖ δὲ ἀμέσως τὴν προσεχῇ Δευτέραν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μετὰ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου συναπέρχεται πιθανῶς καὶ ὁ κ. Ζαλακώστας, γραμματεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ τινες ἄλλοι κατώτεροι ὑπάλληλοι. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, ὠρισμένως θέλει διορισθῇ καὶ δεύτερος ἀπεσταλμένος τοιοῦτος δὲ πιθανῶς εἶνε ὁ κ. Στεφάνου, τοῦ κ. Δραγούμη μὴ ἀποδεχομένου τὸν διορισμὸν δευτέρου ἀπεσταλμένου.

— Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος Δημοσιευθέντος χθὲς, διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ἑμμ. Μανουσogiαννάκης.

— Ὁ Τούρκος διοικητὴς Πρεβέζης εἰδοποίησε τὸν ἡμέτερον προύρχον Ἀκτίου ὅτι ἔλαβε διαταγὰς ὅπως ἐπιτρέπη τὸν εἰσπλύν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὴν διδοῦν τοῦ στενοῦ τῆς Πρεβέζης. Κατόπιν τούτου διήλθε τοῦ στενοῦ τῆς Πρεβέζης τὸ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιο «Λαύριον».

— Χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεων ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ διὰ μακρῶν συνδιελέχθησαν μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ συμβιβασμοῦ. Καθ' ἃ δὲ ἐβδαιούτο χθὲς, οἱ πρεσβευταὶ ἐφάνησαν διαλλακτικώτεροι καὶ με διαθέσεις εὐμενεστέρας. Τοὺς πρεσβευτὰς ἰδίᾳ ἡχοχάριστῃσεν ἡ δῆλσις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ταχείας συντελέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ διακανονισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ἐπίσης τινὲς τῶν κ.κ. πρεσβευτῶν ἐπεσκέφθησαν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στρέϊτ, συνδιελέχθησαν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

— Συμφώνως πρὸς τὸ 7ον ἄρθρον τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης, οἱ ὑπῆκοι ἀμφότερων τῶν Κρατῶν δύνανται νὰ κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως ἅμα τῇ κυρώσει τῆς ἀνωτέρω συνθήκης. Ἐν τούτοις μέχρι σήμερον οὐδεμία διαταγὴ ἐδόθη ὑπὸ τῆς Πύλης ἐπιτρέπουσα τὴν ἐλευθέραν ἀθόδον εἰς Τουρκίαν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ Πρεσβεία ρητῶς ἀρνείται τὴν κύρωσιν διαβατηρίων. Τούτου ἐνεκα ἡ Κυβέρνησις ἡναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς διὰ τὴν μὴ μόρφωσιν τῆς Πύλης, πρὸς τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ 7ου ἁρθρου τῆς εἰρήνης. Οἱ πρεσβευταὶ ἐσπευσαν νὰ ζητήσουν ἐξηγήσεις παρὰ τῶν ἐν Κων)πόλει συναδέλφων τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

— Ἡ Πύλη ἤρχισε τὰς καταδολιεύσεις τῶν ὁρῶν τῆς εἰρήνης. Οὕτω, ἐνῶ ρητῶς διατάσσε-

ται ἡ ἐλευθεροπλοία καὶ ἐπιτρέπη μάλιστα αὐτῇ εἰς τοὺς Τουρκικοὺς λιμένας, ἐν τούτοις εἰς τὸν Παγασιτικὸν κόλπον ὁ εἰσπλὺς ἑλληνικῶν πλοίων εἶνε ἀπηγορευμένος. Τὸ γεγονός τοῦτο, ὅπερ ἀποτελεῖ ρητὴν παραβασιν τοῦ 7ου ἁρθρου τῆς συνθήκης, προκειμένου μάλιστα περὶ λιμένος ὅστις ἀνεγνωρίσθη ὡς ἑλληνικός, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐζήτησε διὰ τῶν πρεσβευτῶν ἐξηγήσεις παρὰ τῆς Πύλης.

— Ἀνηγγέθη ἐπισήμως, ὅτι οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰουνίον συλληφθέντες ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἀπαχθέντες εἰς Θεσσαλονίκην Σωτήριος καὶ Δ. Σταθόπουλος ἀπελύθησαν, καταγγελλόμενοι ἐπὶ κατασκοπιᾷ. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι πρὸ ἡμερῶν, κατόπιν ἐγγυήσεως τῶν προξένων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, εἶχον ἀπολυθῇ τῶν δεσμῶν, ἀλλ' ἤδη δικασθέντες καὶ ἀθωωθέντες ἀφίθησαν ἐλεύθεροι, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Ἀπεβίωσεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης ὁ ἐφεδρὸς ἀνθυπολοχαγὸς Μιλτιάδης Λ. Λειβαδάς, ἐκ Κεφαλληνίας. Ὁ αὐτοῦ υἱὸς οὗτος ἀνῆκεν εἰς τὸ 4ον τάγμα τῶν εὐζώνων, πληρωθεὶς δὲ εἰς Γκριτζόβαλι ἐνοσηλεύετο εἰς Λάρισσαν. Κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Λαρίσης οἱ ἀρμόδιοι ἐκρίναν καλὸν νὰ παραλάβουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν καὶ ὅχι τὸν πληρωμένον ἀξιωματικόν, ὅστις ἐγκαταλειφθεὶς περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων, οἵτινες τὸν μετέφερον εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐκεῖ δὲ ἀπέθανεν.

— Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ὁ συνταγματάρχης κ. Βάσσης προδιβάζεται εἰς ὑποστράτηγον, διοριζόμενος ἅμα Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ. Τούτο δὲ, ὅπως μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Βάσσης καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Διαδόχου, ὁ στρατὸς ὅστις θὰ παραλάβῃ τὴν Θεσσαλίαν διευθύνεται παρὰ ὑποστρατήγου.

— Ὁρμητικωτάτη καταιγὶς ἐνέσκηψεν εἰς Ἀθήνας τὸ μεσονύκτιον τῆς Δευτέρας. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐπληρώθησαν ὕδατων, αἱ πλεῖσται δὲ κατεσκάφησαν, εἰς πολλὰς δὲ συνοικίας καὶ ἐν Πειραιεὶ ἐκ τῶν ρευμάτων τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ τοῦ Κιφισσοῦ ἱκαναὶ προϋξενήθησαν ζημίαι εἰς ὑπογείους καὶ ἰσογείους τινὰς οἰκίας καὶ παντοπωλεῖα. Ἀνθρώπινα θύματα εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουσιν.

— Ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Παρίσιους, Βρυξέλλας καὶ Ἀμβέρσαν ὁ φιλοπρόεδρος καὶ πλείστας παρὰ τῶν κοινῶν τυγχάνων συμπαιδείας ἀγαπητὸς Ἑμμ. Μετηρτίκας, διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ὀπτικοῦ καταστήματος τοῦ ἀποβιβάσαντος πρὸ τινος Κ. Ρωμαῖδου, πρὸς πλουτισμὸν αὐτοῦ. Εἰς τὸν ρέκτην καὶ ἀκάματον Ἑμμ. Μετηρτίκην εὐχόμεθα καλὸν ταξίδιον καὶ ταχεῖαν παρὰ τοῖς οἰκείοις τοῦ ἐπ' ἀνόδου.

— Ἡ Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διευθύνων τὸ ἐν Ἑλλάδι Πρακτορεῖον αὐτῆς συμπολίτης μας κ. Μιχαὴλ Π. Λάμπρος παρητήθη τῆς θέσεως ταύτης. Ἡ Ἑταιρεία ἐκφράζει διὰ τῆς ἀγγελίας τῆς τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῇ ἀπομακρύνσει τοῦ κ. Λάμπρου, ἀναγνωρίζουσα τὰς πολυτίμους ὄντως πρὸς αὐτὴν ἐκδουλεύσεις του· διότι αὐτὸς ἀληθῶς διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς δραστηριότητος του προήγαγε τὰ συμφέροντα αὐτῆς καὶ τὴν κατέστησε μίαν τῶν μάλιστα ἀνεγνωρισμένων καὶ εὐπολήτων ἐν Ἑλλάδι. Τὴν διευθύνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρακτορείου ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ ἱκανότατος καὶ εὐγενέστατος αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Ἀγγελινίδης.

Καὶ ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» συνεργασθεὶς ἐπὶ ἔτη ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Λάμπρου ὅτινι πολλὰς ὀφείλει χάριτας μετὰ λύπης ἀποχωρίζεται νῦν αὐτοῦ. Θέλει δ' ἐν τούτοις ἐξακολουθήσει παρέχων προσωρινῶς τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Ἀδριατικῆς.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἐγνώσθη, ὅτι ἡ κατὰστασις τοῦ βαρέως ἀσθενήσαντος ἡμετέρου συναδέλφου κ. Ἀγνησιλάου Ἠπειρώτου Γιαννοπούλου ἐβελτίωθη χθὲς. Εἰς τὸν συμπαθεῖ συνάδελφον εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν ἐνάρρωσιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

P. Z. Μεσημβρία. Σᾶς ἐνεγράψαμεν εὐχαριστοῦμεν διότι δὲν ἐλησμονήσατε τὴν Φωνὴν — Γ. Σπ. Μεσσία (Ἰταλίας). Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διότι ἐπὶ ἔτη πρῶτος

πάντων ἀποστέλλετε ἐν ἀρχῇ πάντοτε τὴν συνδρομήν σας. Α.Π.Δ. Ἄρτα. Σᾶς ἀπεστείλαμεν διπλογραφίαν Χρηστρεβασίην — Π.Π. Μιχαῖλα Κιμπήρ. Σᾶς ἐνεγράψαμεν. — Π.Ζ. Βουζαῖον. Ὁσαύτως Π.Δ. Μεσολόγγιον. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν καὶ συνδρομὰς εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ συνδρομητὰς διὰ προθυμίαν ἀποστολῆς συνδρομῶν.

Οἱ ἐν **Καῖρῳ** συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομήν των μόνον χωρὶς νὰ ζητηθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. **Χαρίση Βασιλείου**. Οἱ ἐν **Ρωμουνίᾳ** εἰς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κκ. **Ἀδελφοὺς Χάτζα**. Οἱ ἐν **Σερβίᾳ** εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. **Ἰω. Χαρισιαδὴν**. Οἱ ἐν **Κερκύρᾳ** εἰς τὸν κ. **Νικολ. Θρόνον**. Οἱ ἐν **Πάτρας** εἰς τὸν κ. **Μ. Χαρίτον**. Οἱ ἐν **Πειραιεὶ** εἰς τὸν κ. **Ἀθ. Δενδοῦλη**. Οἱ ἐν Ἄρτῃ, Μεσολογγίῳ, Νεοχωρίῳ (Παραχελωΐτιδος), Αἰτωλικῷ, Πύργῳ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Παρακαλοῦνται δὲ οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι μόνον τὴν συνδρομήν καὶ μὴ ἀναμένωσιν ἄλλας παρακλήσεις.

Οἱ ἀδικαιολογῶτως ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν παρακλήσιν ἡμῶν ταύτην νὰ ἐχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ μᾶς ἀναγκάσωσιν ἐντὸς τοῦ Σ)βρίου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἀἴγιαν, Μέθανα, Πόρον, Ὑδραν, Σπέττας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἄστρους καὶ Ναύπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 μ. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἀντικυραν, Ἰτέαν, Γαλαξίδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐθυμίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Βόνιτσαν, Κόπρανα καὶ Καρδασαρά.

Πλείότεραι πληροφορίες δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ πρακτορεῖον, Πλατεῖα Καραϊσκάκη καὶ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Universitate»

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο καφενεῖον νεωστὶ ἠνέωξε τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κωνόν, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου **Ἰωάννου Κωνσταντίνου** Ἠπειρώτου ἐκ τῆς κωμοπόλεως Γρεβενῶν τῆς Ζαγορίου παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν εἰς πάντα ἑλληνα ἀφικνούμενον εἰς Βουκουρεστίον. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἠπειρώτην καὶ εἰς πάντα ἑλληνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.

— **ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἠπειρος καὶ Ἰωάννινα** ἰδρύθη ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Γεωδὰ καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ τελωνείου, ὅπου πάντες θὰ εὕρωσι πρόθυμος περιποίησιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων. Δέχεται 8—10 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ. ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν (67 ὁδὸς Σωκράτους Πλατεῖα Ὀμονοίας 67)

Τὸ καφενεῖον τῆς Ἠπείρου τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Εὐθυμίου μετεφέρθη ὀλίγον κατωτέρω τῆς Νέας Ἀγορᾶς ἐπὶ τῆς πλατείας Βαρθακείου.

ΓΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ. Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.